

خلاصه مهمترین نکات مطرح شده در بحث آزاد روز دوشنبه ۱۲ ژانویه، به شرح زیر است:

۱. ویژگی‌ها و تفاوت‌های خیزش اخیر

- **خاستگاه اقتصادی:** بحث با این نکته شروع شد که جرقه این خیزش از بازار و با مطالبات اقتصادی زده شد، اما به سرعت به سمت شعارهای سیاسی و هدف سرنگونی تغییر مسیر داد.
- **سرعت و گستردگی:** اشاره شد که این اعتراضات با سرعتی بسیار بالا به ۳۲ استان سرایت کرده و حتی در شهرهای مذهبی مثل مشهد نیز جریان یافته است.
- **حضور قشر خاکستری:** تحلیل‌گران جلسه معتقد بودند این بار "قشر خاکستری" (کسانی که قبلاً سکوت کرده بودند) وارد میدان شده‌اند، هرچند شعارهای دموکراتیک و حقوق بشری نسبت به جنبش مهسا کمتر شنیده می‌شود.
- **تفاوت با انقلاب ۵۷:** برخلاف سال ۵۷، هنوز شکاف جدی در نیروهای مسلح (ارتش و سپاه) دیده نمی‌شود و رژیم همچنان از قدرت سرکوب بالایی برخوردار است.

۲. چالش‌ها و موانع پیش رو

- **فقدان سازماندهی:** شرکت‌کنندگان بر این باورند که جنبش فعلی با وجود شجاعت مردم، فاقد رهبری واحد و سازماندهی منسجم در داخل است.
- **نبود اعتصابات سراسری:** اشاره شد که برخلاف سال ۵۷، هنوز اعتصابات گسترده در بخش‌های حیاتی مثل صنعت نفت شکل نگرفته که این یک نقطه ضعف بزرگ است.
- **سرکوب شدید:** گزارش‌هایی از کشته شدن بیش از ۶۰۰ نفر (از جمله کودکان) و بازداشت‌های گسترده (حدود ۱۰ هزار نفر) توسط نهادهای حقوق بشری در جلسه قرائت شد.

۳. سناریوهای آینده و دخالت خارجی

در این بخش، نظرات متفاوت و گاه متضادی میان اعضا وجود داشت:

- **سناریوی اول (فروپاشی تدریجی):** نظام در حال فروپاشی است اما هنوز شرایط برای تغییر نهایی فراهم نشده است.
- **سناریوی دوم (دخالت نظامی/خارجی):** برخی اعضا معتقدند رژیم با تظاهرات مسالمت‌آمیز از بین نمی‌رود و تنها راه، دخالت خارجی یا مبارزه مسلحانه است. در مقابل، بسیاری دیگر به شدت با دخالت نظامی مخالفت کرده و آن را باعث ویرانی ایران و مدل‌هایی مثل یوگسلاوی یا سوریه دانستند.
- **سناریوی سوم (معامله سیاسی):** احتمال توافق دولت آمریکا (ترامپ) با رژیم ایران بر سر منافع خود که می‌تواند منجر به فروکش کردن حمایت‌های بین‌المللی از مردم شود.

۴. نقش اپوزیسیون خارج از کشور

- اعضا از تشنت و درگیری‌های فیزیکی در تظاهرات‌های خارج از کشور (لندن، تورنتو و واشنگتن) انتقاد کردند و آن را به ضرر جنبش داخل دانستند.
- بحث‌هایی درباره نقش رضا پهلوی مطرح شد؛ برخی او را تنها آلترناتیو موجود می‌دیدند و برخی دیگر از انحصارطلبی در شعارها و رفتارهای طرفداران او انتقاد کردند.

۵. نتیجه‌گیری و راهکارها

- تأکید بر ضرورت همبستگی و تحمل نظرات مخالف در میان اپوزیسیون.

- دعوت به حمایت از نهادهای مدنی و صنفی داخل ایران (مثل سندیکای اتوبوسرانی) که بر تغییر از طریق سازماندهی مستقل تأکید دارند.
- اطلاع‌رسانی و رساندن صدای مردم ایران به گوش جهانیان به عنوان وظیفه اصلی خارج‌نشینان.